

SUPREMO TRIBUNALE
DELLA SEGNETURA APOSTOLICA.
DECISIONI DISCIPLINARI NON PENALI*

1. SUPREMO TRIBUNALE DELLA SEGNETURA APOSTOLICA – Sentenza definitiva, *coram* Cacciavillan – *Esercizio del ministero sacerdotale* (Ecc.mo Vescovo diocesano – Congregazione per il Clero), Prot. N. 32108/01 CA [contenzioso amministrativo], 18 marzo 2006

In nomine Domini. Amen.

Benedicto PP. XVI feliciter regnante, Pontificatus sui anno I, die 18 martii 2006, Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal, videntibus Em.mis ac Rev.mis D.nis Petro Card. Erdö, Augustino Card. Cacciavillan, Ponente, Ioanne Ludovico Card. Tauran, Iuliano Card. Herranz atque Exc.mis ac Rev.mis D.nis Augustino Vallini, Praefecto, Iosepho Mercieca,

Francisco Coccopalmerio, Thoma Georgio Doran, Xaverio Echevarría Rodríguez, intervenientibus Cl.ma M. Wegan, utpote Recurrentis Patrona, Cl.mo M. Musumeci, tamquam Patrono Congregationis pro Clericis, et Rev.do P. Janusz Kowal, S.I., Promotore Iustitiae deputato, in causa de qua supra, hanc definitivam tulit sententiam.

I. FACTI SPECIES

1. Instantia diei 4 octobris 1998 Rev. dus N. recursum hierarchicum interposuit coram Congregatione pro Clericis adversus bina decreta diei 7 augusti 1998, quibus Exc.mus tunc Episcopus dioecesanus, ob dubia circa clerici idoneitatem ad ministerium sacerdotale exercendum, statuit eum sese examini subicere debere apud Institutum X tamquam «prerequisite to any further ecclesiastical appointment» atque declaravit sacerdotem interea esse «restricted from celebrating the liturgy publicly».

Die tandem 21 decembris 2000, Congregatio pro Clericis infirmavit decreta impugnata ac statuit quod: «the Rev. N. is to be restored immediately to the full exercise of his priestly ministry in the Diocese and restitution is to be made of that of which he was deprived in keeping with the Diocesan norms for remuneration of the Clergy and canon 281». Instantia vero diei 12 ianuarii 2001 Exc.mus tunc Administrator dioecesanus a Congregatione petiit revocationem decreti.

2. Cum vero nulla responsio data esset intra mensem, novus Rev.mus Administrator dioecesanus die 22 februarii 2001 adversus decretum Congregationis provocavit ad H.S.T., petens insuper eiusdem executionis suspensionem. Reiecta tandem a Congregatione die 19 maii 2001 remonstratione diei 12 ianua-

rii 2001, Rev.mus Administrator epistola diei 24 iulii 2001 motiva pro petita suspensione exposuit, dum Rev.dus N. litteris diei 25 iulii 2001 atque Congregatio pro Clericis litteris diei 19 februarii 2002 mentem contrariam ad rem panderunt. H.S.T. dein in Congressu diei 22 aprilis 2002 concessit suspensionem impugnatæ decisionis ad praeceptum ut Rev.dus N. statim denuo ad plenum exercitium ministerii presbyteralis in dioecesi admitteretur quod attinet.

3. Novo Episcopo dioecesano recursum prosequente atque re rite discussa inter Cl.mos Patronos et Rev.dum Promotorem Iustitiae deputatum, H.S.T. in Congressu diei 18 martii 2004 decrevit recursum ad disceptationem coram Em.mis et Exc.mis Patribus Iudicibus admittendum esse et die 1 aprilis 2004 dubium hac sub formula concordatum est: «*An constet de violatione legis in procedendo vel in discernendo relate ad decisionem Congregationis pro Clericis diei 21 decembris 2000, confirmatam die 19 maii 2001*».

Summario confecto, Cl.ma Exc.mi Episcopi Patrona die 24 maii 2004 et Cl.mus Congregationis Patronus die 11 augusti eiusdem anni memoriale suum exaraverunt, dum Rev.dus Promotor Iustitiae deputatus die 31 octobris anni sequentis votum pro rei veritate exhibuit in favorem thesis partis recurrentis. Silente Cl.mo Congregationis Patrono, idem Promotor Iustitiae tandem die 23 ianuarii 2006 simpliciter confirmavit votum suum diei 31 octobris 2005.

II. IN IURE ET IN FACTO

4. Impugnata Congregationis decisio non solum egit de pleno exercitio ministerii presbyteralis Rev.do N. statim restituendo, verum etiam quod «restitution is to be made of that of which he was deprived in keeping with the Diocesan norms for remuneration of the Clergy and canon 281». Cum autem ipse Rev.dus N. epistola diei 14 ianuarii 2001 declaraverit correctam remunerationem mense decembri anni praecedentis restitutam fuisse seque nihil plus petivisse vel petere intendere, hac de re amplius agendum non est.

5. Rev.mus Administrator dioecesanus die 22 februarii 2002 has rationes motivas pro recurso ad H.S.T. adduxit: a) Rev.dum N. elapso termino peremptorio recursum hierarchicum coram Congregatione interposuisse; b) Congregationem pro Clericis in casu incompetentem fuisse; c) Exc.mo Episcopo a Congregatione neque exemplar documentationis a Rev.do N. exhibitae neque eius summarium notificatum fuisse, adeo ut Exc.mus Episcopus satis respondere non potuisset utque errores facti haberentur in impugnato decreto Congregationis pro Clericis. Cl.ma autem Exc.mi Episcopi Patrona in memoriali diei 27 martii 2002 ad rem praesertim indicavit Congregationem erronee tenuisse quod Rev.do N. ab Exc.mo Episcopo decretis diei 7 augusti 1998, investigatione praevia peracta, poena irrogata fuisset.

6. Statim animadvertendum est haudquaquam sustineri argumentum iuxta quod Rev.dus N. recursum hierarchicum ad Congregationem extra terminum pe-

remptorium proposuisset. Decretum enim Congregationis indicat diem quo recursus hierarchicus apud idem Dicasterium pervenit, non autem quo idem recursus ei rite missus erat, id quod quidem sine dubio intra terminum peremptorium factum erat. Congregatio, ceterum, etiamsi recursus ei extra terminum peremptorium proponitur, nihilominus adhuc pro propria discretione de eo ex officio videre valet.

7. Ad assertam vero Congregationis pro Clericis incompetentiam in casu quod attinet, res magis implexa apparet.

Exc.mus enim Episcopus epistola diei 28 ianuarii 1998 circa rationem procedendi servandam “regarding the case of a priest accused of sexually molesting a minor” interrogavit Congregationem pro Doctrina Fidei, cuius Exc.mus Secretarius ei die 28 februarii 1998 rescripsit in casu procedendum esse uti statutum in capite V, *De crimine pessimo*, Instructionis de modo procedendi in causis sollicitationis ab eadem Congregatione anno 1962 datae.

Sane mirandum est quod Exc.mus Episcopus dein sive coram Congregatione pro Clericis sive coram Rev.do N. de hac responsione siluit, sed Rev.mus Administrator dioecesanus eam una cum recurso diei 22 februarii 2001 huic Signaturae Apostolicae exhibuit.

Attento dein art. 52 Const. Ap. *Pastor bonus* de eiusdem Dicasterii competentia circa graviora delicta contra mores, quae ipsi delata fuerint, una cum artt. 112, § 2 et 121, § 1 Ordinationis generalis Curiae Romanae anni 1992 (cf. artt. 128, § 2 et 137, § 1 Ordinationis anni 1999), et

perspecto quod casus Rev.di N. quodam saltem modo iam delatus erat ad Congregationem pro Doctrina Fidei, cuius exclusiva competentia in re interea per M.P. *Sacramentorum sanctitatis tutela* firmata est, censent infrascripti Patres satis constare de Congregationis pro Clericis incompetencia in casu.

8. Exc.mus Episcopus, a Congregatione pro Clericis de recursu Rev.di N. certior factus, ab eodem Dicasterio ad rem auditus est. Fortasse tamen ei notificata non sunt in casu omnia argumenta et documenta a Rev.do Recurrente adducta, sed probabilius neque huic in procedura dioecesana, ante impugnata Exc.mi Episcopi decreta, praeter accusationes modo sat generico propositas, plene notificateae erant denuntiationes probationesque adductae.

Quidquid est, Congregatio in casu responsiones Exc.mi Episcopi non satis attente perpendisse videtur. Ipse, etenim, etsi interdum de investigatione processui poenali praevia ad normam can. 1717 introducta locutus erat, de facto aliam rationem procedendi adhibuit, illam nempe propriam Ecclesiae in [...], cuius scopus non est videre de verisimilitate delicti denunciati, verum enim vero de idoneitate ad ministerium in Ecclesia exercendum. Quamquam idem Exc.mus Praesul explicite Congregationi significaverat investigationem praeviam poenalem haudquaquam absolutam fuisse in casu, impugnata Congregationis decisio decreta Exc.mi Episcopi erronee tamquam poenalia habuit. Decisio autem qua, v.g., a competenti auctoritate collatio officii ecclesiastici recusatur ob

defectum idoneitatis candidati vel facultas sive praedicandi sive ad confessiones audiendas, respective ad normam cann. 764 et 974, § 1, revocatur, haudquaquam est irrogatio poenae, ad quam requiritur certitudo moralis de delicto graviter imputabili patrato, sed decisio disciplinaris non poenalis, quae ob dubium positivum et probabile circa clerici ad rem idoneitatem ferri potest.

Forsitan in procedura propria dioecesana melius acclarandum fuisset quid praecise acciderit, quando, ubi et quibusnam in circumstantiis, adeo ut dubium positivum et probabile circa Rev.di N. idoneitatem in casu clarius argumentis non solum subiectivis verum etiam obiectivis fundatum apparuisset indeque condicio ut sese examini subiceret apud institutum X tamquam "prerequisite to any further ecclesiastical appointment". Forsitan etiam accuratius exponi debuisset in casu quo modo impositio illius examinis componi posset cum iure uniuscuiusque personae ad propriam intimitatem tuendam (cf. can. 220) atque quibusnam normis canonicis innixum esset vetitum generale liturgiae publice exercendae.

Nobis autem his de rebus agendum non est, cum iam satis constet Congregationem pro Clericis in casu erronee rem tamquam poenalem consideravisse ideoque item erronee decrevisse quod: "the Rev. N. is to be restored immediately to the full exercise of his priestly ministry in the Diocese".

9. Ad H.S.T. tandem non pertinet videre de conformitate illius rationis pro-

cedendi conformitate cum lege universalis, sed, si casus ferat, ad Pontificium Consilium de Legum Textibus (cf. art. 158 Const. Ap. *Pastor bonus*).

III. CONCLUSIO

10. Omnibus sive in iure sive in facto aequae rimatis, infrascripti Patres pro Tribunali sedentes ac solum Deum prae oculis habentes, dubio proposito esse respondendum decreverunt atque respondent:

Affirmative, seu constare de violatione legis in procedendo et in decernendo relate ad decisionem Congregationis pro Clericis diei 21 decembris 2000, confirmatam die 19 maii 2001.

Pro expensis retinetur cautio in arca H.S.T. deposita. Partes suo quaeque Cl.mo Patrono congruum solvant honorarium.

Hanc definitivam sententiam cum omnibus quorum interest communicandam et executioni mandandam decernimus, ad omnes iuris effectus.

Datum Romae, e sede Supremi Signaturae Apostolicae Tribunalis, die 18 martii 2006.

(Signati [Iudices])

Notificetur. Die 20 iulii 2006.

+ Velasius De Paolis, C.S., *Secretarius*.

Donatus Catenacci, *Notarius*